

kirkens Kirkehuse, at begynde netop med den nuværende Frimenighedspræst i Ryslinge og hans Menighed, kan Mindretallet ikke anbefale Lovforslaget, da det maa opfatte Forslaget som Udtryk for et Princip, som det konservative Folkeparti med Bestemthed maa modsætte sig: at Statsmagten raader over de danske Kirkehuse. Mindretallet modsætter sig dette, baade naar der er Tale om den rent udvortes Raaderet over Bygningerne, og naar det gælder det Gudstjenestehold, der foregaar i dem."

Et fjerde Mindretal (de radikale Medlemmer Povlsen og Steen) ønskede at udvide den Adgang til Brug af Folkekirkens Kirker, som efter Lovforslaget kun skulde gælde for en enkelt Præst og en enkelt Menighed, til at gælde alle de Frimenigheder, der, uden at falde ind under §§ 14—16 i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922 om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne, vedkender sig at staa paa evangelisk-luthersk Grund.

Mindretallet stillede derfor Ændringsforslag, hvorefter Loven skulde gælde for enhver Frimenighed, „som vedkender sig at staa paa evangelisk-luthersk Grund“, samt hvorved det gjordes muligt at paaligne en Frimenighed, der bruger Folkekirkens Kirker, en passende Del ikke blot i Udgifterne til disses Rengøring, Opvarmning og Belysning, men ogsaa i Udgifterne til deres Vedligeholdelse.

Endelig udtalte et femte Mindretal (Blang), at han „kan ikke billige, at man lovgiver for navngiven Enkeltmand og dermed bryder et for al Lovgivning for et Samfund grundlæggende Princip: *Lighed for Loven*. — Mindretallet kan heller ikke finde, at en udenfor den evangelisk-lutherske Folkekirke staaende Frimenighedspræst eller hans Menighed med nogen Ret kan gøre Krav paa at faa Folkekirkens Kirkebygninger udleveret for sin særlige Forkyndelse og Sakramentforvaltning. Vor Lovgivning har hidtil kun aabnet Kirkebygningerne for Retningerne indenfor Folkekirken, og kun udenfor denne, naar Lære og Ritus stemmer overens med Folkekirkens, og man ser ikke, hvorledes videre Grænser skulde kunne drages, hvis Grundlovens § 3 ikke skal krænkes. En Udvidelse af Loven om Brug af Kirker kan med Rette kun tage Sigte paa at give saadanne Frimenighedsdannelser og ordnede kristne Trossamfund Adgang som *Gæster* i Folkekirkens Bygninger ved bestemte Lejligheder, men bør ikke give disse nogen *Ret* til Benyttelse af Folkekirkens Kirkebygninger og kan altsaa ikke løse det foreliggende Spørgsmaal vedrørende Ryslinge Frimenighed.“ Mindretallet indstillede Lovforslaget til Forkastelse.

Sagen kom ikke til 2. Behandling.